

Arrest

nr. 70 162 van 18 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Spaanse nationaliteit te zijn, op 16 september 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 16 augustus 2011 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 20 september 2011 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. DEMEULEMEESTER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 5 januari 2009 dient verzoeker een aanvraag in tot het bekomen van een verblijfskaart als burger van de Unie, met name in functie van zijn tewerkstelling.

Op 13 juli 2009 wordt verzoeker in het bezit gesteld van een E-kaart.

Op 16 augustus 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten, aan

verzoeker ter kennis gebracht op 19 augustus 2011. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van M. B. A., C. geboren te (...) van Spaanse nationaliteit.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene diende een aanvraag in tot verklaring van inschrijving als werknemer op 05.01.2009, en verkreeg de E-kaart op 13.07.2009. Uit het administratief onderzoek blijkt dat de situatie van betrokkene echter totaal gewijzigd is. Overeenkomstig artikel 42bis, §1 van de wet van 15.12.1980 kan de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid of zijn gemachtigde controleren of aan de naleving van de verblijfsvoorwaarden wordt voldaan.

Uit bijkomend onderzoek blijkt dat betrokkene sinds 13.11.2009 niet meer is tewerkgesteld. Voor zover hij heden werkzoekend zou zijn, moet worden vastgesteld dat hij niet aan de verblijfsvoorwaarden als werkzoekende voldoet, overeenkomstig artikel 40, §4, 1° van de wet van 15.12.1980. Immers, indien betrokkene een reële kans op tewerkstelling zou hebben binnen de Belgische arbeidsmarkt, mag worden verwacht dat hij reeds aan de slag zou zijn geweest.

Uit nazicht van de gegevensbank van de RSZ blijkt dat betrokkene gemeld was tot 13.11.2009, wat betekent dat betrokkene tot die datum officieel tewerkgesteld was. Overeenkomstig artikel 42 bis § 2, 3° kon hij nog 6 maanden, vanaf de dag dat hij onvrijwillig werkloos is geworden, beschouwd worden als werknemer. Intussen zijn deze 6 maanden reeds ruimschoots overschreven en kan betrokkene niet meer worden beschouwd als werknemer artikel 42 bis § 2, 3° van de wet van 15-12-1980.

Uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene beroep moet doen op financiële steun van het OCMW om in het levensonderhoud te voorzien. Het betreft een leefloon in 3de categorie, als persoon die samenwoont met een gezin ten laste (minstens sinds 01.06.2010). Betrokkene dient dus heden beschouwd te worden als beschikker van voldoende bestaansmiddelen, zonder economische activiteiten in België. Deze bestaansmiddelen worden echter ter beschikking gesteld door de Belgische overheid, wat uiteraard niet in overeenstemming is met de voorwaarden zoals opgenomen in art. 40, §4, eerste lid, 2° (wet 15.12.1980).

Aangezien betrokkene niet langer voldoet aan de eerder vermelde verblijfsvoorwaarden en een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel, wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht overeenkomstig artikel 42bis, §1 van de wet van 15.12.1980."

2. Over de ontvankelijkheid

Verweerder werpt de exceptie van onontvankelijkheid op wegens het ontbreken van een ontvankelijk middel nu verzoeker nalaat enige juridische grondslag en wettelijke bepaling aan te wijzen waarop zijn middel werd gebaseerd en dat hij geschonden acht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (de Raad) merkt op dat verweerder in zijn nota vervolgens zelf een middel in de uiteenzetting van verzoeker onderscheidt en erin geslaagd is deze vrij omstandig te beantwoorden. De exceptie wordt verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 Verzoeker zet het volgende uiteen:

"Verwerende partij haalt aan dat betrokkene slechts tewerkgesteld was tot 13.11.2009. Overeenkomstig artikel 42 bis §2, 3° kon hij nog 6 maanden beschouwd worden als werknemer. Aangezien deze 6 maanden reeds ruimschoots overschreden zijn, kan hij niet meer worden beschouwd als werknemer conform artikel 42 bis §2, 3° van de wet van 15.12.1980.

Echter, hierbij wordt geen rekening gehouden met de verschillende inspanningen die door verzoeker werden geleverd.

Verzoeker probeerde na het onvrijwillig verliezen van zijn werk vruchteloos aan een nieuw job te geraken. Echter, telkens bleek zij onkunde van de Nederlandse taal een probleem. Verzoeker volgde

dan ook verschillende opleidingen om de Nederlandse taal machtig te worden en behaalde ondertussen meerdere attesten die erop wijzen dat hij het Nederlands ondertussen onder de knie heeft (stuk 3) Bovendien vond verzoeker recent na de beslissing tot uitwijzing een nieuwe job en sloot hij daartoe een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur af, op heden doorloopt hij zijn proefperiode van 2 maanden die hij tot op heden met verve vervult (stuk 4). Het is dan ook geenszins proportioneel om verzoeker af te straffen ondanks de ruime geleverde prestaties. Bovendien voldoet verzoeker op heden terug aan de wettelijke verplichtingen conform art. 42 bis §2, 3° van de wet van 15.12.1980.”

3.2 Verweerder stelt in de nota met opmerkingen en in de bestreden beslissing terecht dat hij met toepassing van artikel 42bis, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), nadat de aanvrager een verblijfsrechts is toegekend, mag controleren of aan de naleving van de verblijfsvoorwaarden wordt voldaan. Op basis van dit onderzoek stelde verweerder vast dat verzoeker sinds 13 november 2009 niet meer is tewerkgesteld. Dit wordt niet betwist door verzoeker in zijn verzoekschrift. Verweerder stelt vervolgens dat hij evenmin aan de verblijfsvoorwaarden als werkzoekende voldoet *“Immers, indien betrokkene een reële kans op tewerkstelling zou hebben binnen de Belgische arbeidsmarkt, mag worden verwacht dat hij reeds aan de slag zou zijn geweest.”*

Verzoeker meent dat in de beslissing geen rekening is gehouden met de door hem geleverde inspanningen. Hij volgde verschillende opleidingen om de Nederlandse taal machtig te worden en heeft sinds kort een nieuwe job. In bijlage van het verzoekschrift voegt hij een arbeidsovereenkomst van 29 augustus 2011.

Artikel 40, § 4, 1° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarden vervult en hij:

1° hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld;“

In de bestreden beslissing motiveert verweerder aangaande dit artikel het volgende:

“Uit bijkomend onderzoek blijkt dat betrokkene sinds 13.11.2009 niet meer is tewerkgesteld. Voor zover hij heden werkzoekend zou zijn, moet worden vastgesteld dat hij niet aan de verblijfsvoorwaarden als werkzoekende voldoet, overeenkomstig artikel 40, §4, 1° van de wet van 15.12.1980. Immers, indien betrokkene een reële kans op tewerkstelling zou hebben binnen de Belgische arbeidsmarkt, mag worden verwacht dat hij reeds aan de slag zou zijn geweest.

Uit nazicht van de gegevensbank van de RSZ blijkt dat betrokkene gemeld was tot 13.11.2009, wat betekent dat betrokkene tot die datum officieel tewerkgesteld was. Overeenkomstig artikel 42 bis § 2, 3° kon hij nog 6 maanden, vanaf de dag dat hij onvrijwillig werkloos is geworden, beschouwd worden als werknemer. Intussen zijn deze 6 maanden reeds ruimschoots overschreven en kan betrokkene niet meer worden beschouwd als werknemer artikel 42 bis § 2, 3° van de wet van 15-12-1980.”

Aangezien verzoeker sinds 13 november 2009 niet meer tewerkgesteld was en hij, blijkens de stukken in het administratief dossier, op geen enkel moment verweerder bijkomende informatie heeft gegeven over zijn situatie van werkloosheid en eventuele inspanningen om een nieuwe job te zoeken, is het niet kennelijk onredelijk of disproportioneel om te concluderen dat verzoeker geen reële kans meer maakte op een tewerkstelling. Bijkomend stelt verweerder vast dat verzoeker sinds 1 juni 2010 een leefloon geniet van het OCMW. Dit wordt evenmin betwist door verzoeker.

Artikel 42bis, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Een burger van de Unie behoudt evenwel het verblijfsrecht zoals voorzien in artikel 40, § 4, eerste lid, 1° in de volgende gevallen:

(...)

3° hij bevindt zich in een toestand van naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid na afloop van een tijdelijke arbeidsovereenkomst van minder dan één jaar of hij is in de eerste twaalf maanden onvrijwillig werkloos geworden en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening ingeschreven. In dit geval blijft het statuut van werknemer ten minste zes maanden behouden;“

Verweerder stelt terecht in de bestreden beslissing vast dat de 6 maanden reeds ruimschoots zijn overschreden en verzoeker niet meer kan worden beschouwd als werknemer in de zin van artikel 42bis, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet. Opnieuw wordt dit niet betwist door verzoeker en toont hij aldus niet aan dat de conclusie van verweerder, met name dat hij niet langer voldoet aan de verblijfsvoorwaarden kennelijk onredelijk of disproportioneel is.

Waar verzoeker thans verwijst naar een arbeidsovereenkomst afgesloten op 29 augustus 2011 merkt de Raad op dat hij onbevoegd is om zijn wettigheidscontrole uit te oefenen wanneer verzoeker nieuwe gegevens ter beoordeling voorlegt die niet aan verweerder werden voorgelegd. Het kan verweerder niet worden verweten geen rekening te hebben gehouden met de tewerkstelling waarvan hij geen kennis had en kon hebben op het ogenblik van de bestreden beslissing. Bijgevolg concludeert verweerder niet op kennelijk onredelijke of disproportionele wijze dat verzoeker niet langer voldeed aan de vermelde verblijfsvoorwaarden en een onredelijke belasting vormde voor het sociale bijstandsstelsel nu hij leefloon ontving van het OCMW.

Het middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend en elf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN